

FÖROYINGAR HAVA HERSKYLDU HERSKYLDU

»Hvor denne lov anvender udtrykket »LANDET« forstås herved kongeriget Danmark med undtagelse af Færøerne og Grønland»

Omarfyrj standandi er § 4, stk. 3 í »Lov om værnepligt«, dagfest 11. juni 1954, síðu 474 nr. 210 í »Lovtidende«.

Hvussu ljóða so greinirnar í »Lov om værnepligt«, har sum orðið »landet« verður nýtt?

Vit taka upp aftur §§ 10 og 11:

»Kapitel III. Optagelse i lægdsrullen.

§ 10. Stk. 1. Til brug ved de værnepligtiges optagelse i lægdsrullen tilvejebringes hvert år ved folkeregisternes foranstaltning fuldstændig fortegnelser over alle mænd, der har BOPÆL ELLER OPHOLD HER I LANDET, og som i det pågældende år opnår en af indenrigs- og boligministeren fastsat alder, dog mindst 17 år. De nærmere regler for udarbejdelsen af nævnte fortegnelser

og deres afgivelse til udskrivningsvæsenet fastsættes af indenrigs- og boligministeren. Meddelelse om optagelse i lægdsrullen gives hver enkelt værnepligtig, der indenfor en af indenrigs- og boligministeren fastsat frist og på den af ham foreskrevne måde skal anerkende meddelelsens modtagelse.

Kapitel IV. Fremstilling for session.

§ 11. Stk. 1. Pligten til at fremstille sig for den ordentlige session indtræder — jfr. dog § 36 — i det år, hvori en værnepligtig fylder 18 år, med mindre indenrigs- og boligministeren efter forhandling med forsvarministeren bestemmer, at den først skal indtræde i et senere år. Det er dog en FORUDSÆTNING, at den værnepligtige HAR BOPÆL ELLER

OPHOLD HER I LANDET, og at han allerede som frivillig forretter tjeneste i forsvaret eller har aftjent værnepligten.»

Allir, ið duga at lesa hesa

VARÐ VIÐ AT BERA FRAM
HUGSANINA UM OG FYRI-
REIKA I BIRTINGINA AV RE-
ALKREDITTSTOVNIUM

P. M. Dam var sum fólkartingsmaður á fundum við fyrsta landsstýrinum, statsmínistara Buhl, departementschef Müller og Kampmanni um marshallpeningin, skipanina av einum fløggingargrunni sum framhald av fyrsta marshallpeninginum ið fyrri stóran part varð nýttur til endurreising av virkjum og feløgum, sum vóru við at steðga vegna krepptiðina, og sum, tá ið hann kom inn aftur, var avgjörður at fara í nevnda grunn. Hesin grunnaplánur varð til realkreditstovnin.

P. M. Dam hevur soleiðis sanniliga verið uppi fyriskip-
anini av, at realkreditstovnurin kom í lag.

»Dagblaðið« dugir litið at royna at reingja henda veruleika.

»Lov om værnepligt«, sum er í gildi í dag, hava her lógarinnar egnu orð sum prógv fyrri, at alt, sum 14. Sept. og Reinert, lækni á Eiði, hevur trúttad inn

í fólk, at føroyingar í Føroyum hava herskyldu er ikki samsvarendi við sannleikan er ræðu ligastu ósannind frá byrjan til endan.

So rulla vit kavabóltin!

Nú ein dagin var lítill stubbi at lesa í øllum teimum føroysku bløðunum, skrivaður av student í Keypmannahavn (Kjartan Hoydal), har hann frágæði sær ábyrgdina av sum hann segði — óhoviskari grein í »Oygjaskeggja«. Og hann lat okkum eisini vita, at hann var farin úr blaðstjórnini, av somu orsök.

Dagblaðið styðjaði sjálvandi uppundir henda hoviska unga mannin, men Sosialurin var hitt einasta blaðið, ið lat okkum sjálf fáa hina »óhovisku« greinina at lesa, og meta um.

Og tað skal Sosialurin hava tókk fyrri, tí nú undrar tað væl ongan, at Kjartan skundaði sær eftir sápun, til »at vaska sínar hendur«.

Tað merkiliga umskiftið var nevnliga skett, at Oygjarskeggi fyrri einaferðs skuld, ikki var við runublakinum eftir javnaðarmanninum.

Hvør hevði hoyrt »líkt?

Og Kjartan tykist framvegis at hava »góða pressu«. Nú leygardagin hevur Dimmaketting »innsendan« spurning á fronskum, ið á føroyskum vildi ljóða nakað soleiðis: »Hvar er konufólkið?« Og undir spurninginum stendur: »Freudianar!»

»Sovorið tvælt, sum eingin skilir!« sigur onkur.

Ja, men tað er væt eisini ætlingin. Tí, kanst tú ikki verja teg, ella ætlar tú at vinna mótstøðumannin nihogg, so er einki vápn so bitur sum tað, bara at sleppa einum pinkalitum spursmálstekni út millum fólk! Síðan gongur alt av sær sjálvum — eins og kavabólturin.

»So, konufólkið?«

»Ja! Hm— hm! Tú forstendur?«

»Nei, eg forstandi ikki franskt. Hvat býr undir?«

»Veist tú ikki tað? Hatta er eitt orðatak— sum sigur tað sama sum, at tá maður hevur forbrotið seg, so er tað altíð okkurt konufólk uppi í. Jú so! Hmm??

»Ja men undirskriftin? Freudianari — hvat er tað? Eg skilji einki av hasum.«

»Tað mátti tú vita! Sigmund Freud, hann hevur skrivað so nógv um — tú veist — tað seksuella!«

— Og hubb — hubb! kavabólturin er nú komin á brekka, nú skulu tit bara siggja, hvussu hann veksur!

Hvør veit? Um alt gongur væl, so kanska vit fáa ein brotsmann burtur úr tí. Eitt útskok, ið ikki fer at vága sær at skriva óhoviskar greinir eina aðru ferð.

Men?

Maður í steinboga.

Er tað ikki ræðuligt?

at lærarin Ólavur Michelsen skal fylla fleiri síður í fleiri bløðum við ræðumyndum um tann djævlaskap, sum føroyingar fara at læra, nú ið teir skuldu hava fingið herskyldu — og so hava eingir føroyingar í Føroyum herskyldu, heldur ikki føroyingar, ið lesa í Danmark,

samanber innanríkisministerans rit um hetta.

Hvat skulu vit siga um læraran Ólav Michelsen og læknan Peter Reinert, sum av grímd halda fram við illgitanum og ósannindum ímóti lógarinnar egnu orðum, ímóti ráðharrans skriftligu vátan um, at føroyingar ikki hava herskyldu?

Enu teir verdir, at nakar eftir henda dag lurtar eftir teimum aftur, um teir hætta sær at trína fram.

Hvør rættthugsandi maður vendir sær við andstygd frá teimum sum vill-leiðarar og ósannindismenn uttan mark?

Nei, teir eru ikki so mikið verdir!

Norðingur er komin aftur úr Esbjerg. Hann hevur útskipt skjúvuna, og nú sýnist alt vera í lagi.

»MEIRA AVRIKA Í EIN MANDA FYRI IKKI AT SIGA EITT ÁR

Undir hesum landsstýrinum undir javnaðarmannaleiðslu enn seinasta landsstýrið fekk á skaftið í heili 8 ár, tók ein av fremstu fólkaflokksmonnum til

Maðurin, sum gav fólkaflokkinum — fólkaflokksstjórnini — hetta dapra og ræðuliga skoðsmál er væl kendur.

Hann situr sum leiðari av stórum virki í Havn.

Ongin herskylda

Tað er ræðuligt, at ein maður sum lækni á Eiði — viðgittin í Keypmannahavn sum ein teirra av »hetjunum« sum vildi í fosturlandskærleikans ravn fara heim at arbeiða, um tað so var fyrri onga løn — er tað ikki meira enn hugstoytt, at, hesin maður skal fáa seg í eini pjesu, sum er send í hvort hús í Føroyum, at sleingja út: »Enhver dansk mand er værnepligten undergivet« uttan at taka við stk. 3 í § 4 í somu lóg

har tað verður lagt við, at tað

sum stendur í lógini, er í gildi fyrri »kongeriget Danmark MED UNDTAGELSE AF FÆRØERNE OG GRØNLAND.«

Á 2. teigi á somu síðu í pjesuni tekur hann villu sína upp aftur við grovari skrift og sigur:

»Føroyingar hava herskyldu«
»Og ikki letur øðrvísi út, enn at henda herskylda eisini gildir fyrri teir føroyingar, sum onga tíð fara úr Føroyum. Tað kann við øðrum orðum — miðvikudag ella leygardag — koma

ein lýsing í Dimmaketting — at nú skulu allir ungir føroyingar spilla tvey ár av sínum allra bestu ánum burtur við at ganga í donskum hermanna-búna og læra at drepa fólk.«

Hetta sigur hesin maður hóast hann sum sagt kennir settningin í somu lóg »med undtagelse af Færøerne og Grønland

Vit vita ikki, um lækni Reinert fyrri víður og ósannind síni kann verða settur. Men størri og kyniskari ósannindismaður enn hann hevur ikki sent út bókling í Føroyum.